

Od počátku to tak nebylo

¹ Víte, kazatelé jsou vždycky upovídání — a já jsem. A tak jsem... Tuším, že máme jenom několik minut, asi deset nebo patnáct minut — něco takového? A rád bych jen řekl, že jsem měl z této návštěvy u vás opravdu radost, přátelé. A dnes ráno, když jsem sem vcházel a potkal jsem tady tuto sestru, kterou jsem tam viděl jednou v noci ve vidění; zjistil jsem, že byla... jednou ve shromáždění byla s Hodgkinovou chorobou a byla uzdravena — a Duch svatý tuto ženu třikrát různě vyvolával.

² A pak jsem potkal tady tohoto bratra, který byl předtím v jednom shromáždění s rakovinou na obličejí. A teď ho Pán uzdravil; a bratra Jacksona, varhaníka. A pak jsem si vzpomněl, jak v Lake Portu, kde jsme nedávno měli shromáždění, jak tam byl takový nevelký Němec, nebo někdo, kdo bydlel po druhé straně kopce a ležela tam jeho manželka. A Duch svatý udělal rozpoznání a řekl mu o tom, jak dal slib, že dá tolik a tolik peněz do církve, pokud Pán dovolí, aby jeho žena byla uzdravena z rakoviny. A řekl mu, že ten slib dávat nemusel. Bůh vlastní stejně všechno. A tak oni... A ta paní byla uzdravena. Ona stále žije a... viděl jsem ji.

³ A v tom čase oni udělali snímek anděla Páně, který tam stál, a tam byly ty barvy duhy. Mnozí z vás tu fotografii viděli.

A přišel jsem a zjistil, že náš bratr vedoucí... Myslel jsem si, že jsme úplnými bratry, a zjistil jsem, že je z Arkansasu. Ano. Opravdu. A oni mi říkají, že když z Kalifornie vezmete Arkansas a Oklahomu, že Kalifornie už nebude! No dobře, ale určitě to byli někteří vzácní přátelé z Arkansasu. A jsem si jist, že jestli se někdy dostanu do nebe, uvidím tam mnoho lidí z Arkansasu a z Oklahomy a — a z celého světa. Jsme tak rádi, že tu můžeme být a že můžeme mít tento čas společenství.

A někdo mi říkal, že nějaká paní, která tu někde je, která měla... Tuším, že to je tato paní právě tady, tento muž a jeho žena. Řekli, že byla včera večer ve shromáždění vyvolána kvůli tomu, že měla nějaký druh nádoru, nebo něco takového, na svém těle. A také další... A přemýšlel jsem, že možná v tomto čase bych se pokusil něco trochu vysvětlit.

⁴ No, sledujte vaše hodinky a prostě se nestyďte a zatahejte mě za sako, když bude na čase, protože já se rozhovořím. Já mu to

neprozradím — on už za ně tahá, vidíte. A tak vím... Ale my... Tento sál zde, oni ho možná budou potřebovat. Nebyla to nádherná snídaně? Opravdu jste ji ocenili? To byla prostě opravdová arkansaská snídaně (to je pravda), šunka s vejci a tak dále.

A tak, ta zdejší shromáždění, my jsme cítili, že Pán nás sem vede a měli jsme tento čas obecenství. A bylo to opravdu milé.

⁵ Tedy, vidění je zvláštní věc. Seděli jsme tu a hovořili jsme o tom, co se dělo v počátečních shromážděních, jak lidé přijížděli pro... Někteří z nich přijeli pět tisíc kilometrů taxíkem, aby se dostali do shromáždění. Zapamatujte si, On je stejně tak Bohem, jako byl tehdy, vidíte. A služba se od tamté doby až doposud o sto procent zlepšila, vidíte, služba. Ale duch probuzení lidí opouští, vidíte. vzdaluje se. Nezdá se, že lidé mají takové nadšení, jaké mívali.

⁶ Tak tedy, co působí vidění. No, naše sestra tady; ta zvláštní věc... Když jsem se v ten večer otočil a podíval se na toho bratra (a ona mi vyprávěla příběh o tom, jak tam dole seděla, aby mohla sledovat jeho obličej, vidíte) a viděl jsem tuto ženu. Pak jsem si znovu vzadu všiml a uviděl jsem, že to přichází z této strany — podíval jsem se a tam byla ta žena. A neměl jsem vůbec tušení, co to bude, víte. A nevěděl jsem, že to je jeho žena. A pak to bylo tím viděním odhaleno. To bylo v jejich domě, a tak jsem poznal, že to musela být jeho manželka. A ona způsobila, že se to stalo třikrát.

⁷ Tedy, jedná se o její víru v ten dar, vidíte. Ona si to neuvědomuje, ale je to ona, která to vyvolá. Ona to vypůsobí sama. Teď, kdybychom jen na okamžik přemýšleli, možná, abyste to mohli v průběhu těchto několika minut trochu lépe pochopit, co to je. Vezměme našeho Pána, protože koneckonců všechno je z Něho, rozumíte. Je to On a ne my. To by nemohl být jeden z nás, bratrů kazatelů, nebo někdo jiný. To je...

⁸ My netvrdíme, že kážeme Evangelium díky naší vlastní inteligenci. My je kážeme skrze moc Boží. Vy kazatelé to tak děláte. A je to Boží moc, která na vás přichází a dává vám pomazání. A dokonce ve vaší vlastní — ve vaší službě, říkáte věci, a někdy... „Proč jsem změnil svůj text?“ A vy víte, o co se jedná, rozumíte. To dělá Bůh. Vidíte? A On... možná si myslíte, že to celému obecenství uniklo. Ale možná jeden nějaký jednotlivec, který tam někde sedí — Bůh směřoval to celé poselství rovnou k té jedné osobě.

⁹ A někdy jste si všimli, že jste prošli celým tím kázáním až do

konce, a říkali jste: „To je to. To je to.“ A potom příště se obracíte a říkáte něco, co vypadá, že si s tamtím protirečí. Myslíte si: „Copak jsem pokrytec?“ Vidíte? Ale vidíte, je to Bůh, který ve vás působí. Jak jsem to jednou večer pověděl o Jonáši. Vidíte, on nebyl mimo vůli Páně; byl to Bůh, který v něm působil. On ho poslal jedním směrem, ale on seděl... řekl mu, že má jít tímto směrem, ale On ho otočil zpět, vidíte. A takto... Někdy jsem řekl věci, a pak jsem se k tomu vrátil a pomyslel si: „Co se to se mnou děje?“ A pak jsem zjistil, že to byl Duch svatý. A když člověk káže pod inspirací, musí se úplně poddat Duchu. Je to jediný způsob, jak vůbec můžeme... nebo jak já to mohu udělat, protože já nemám žádné intelektuální schopnosti, abych dal kázání nebo něco jiného dohromady.

¹⁰ A vy, bratři kazatelé, pokud jsme spolu — řekl jsem to z pódia a chci to zopakovat — udržoval jsem ta shromáždění tak trochu na dětské úrovni, víte, tak trochu, aby lidé... Je jich tady hodně... Uvědomuji si, že tato oblast, je to velká katolická oblast — jsou na to vázání, vidíte. A tito lidé jednoduše přicházejí a nechápou to, pokud člověk přistoupí k něčemu mocnému.

Matouš 19:8

¹¹ Tedy, vezměme si našeho Pána jako vzor, protože On řekl, že je pro nás příkladem. Tedy, Jeho život je v nás. A my přemýšlíme takhle — jen abych vzal takovou malou myšlenku o... ne jako text, ze kterého bych kázal — ale Ježíš jednou řekl, když mluvil o manželství a rozvodu, řekl: „Od počátku to tak nebylo.“

¹² No, budeme muset jít zpět na začátek, abychom dostali každou věc, protože každá věc měla svůj počátek, který teď vidíme. Věčné věci, ty nemají počátek, protože věčné nikdy nezačalo a nikdy nekončí. A věci, které mají počátek, mají rovněž konec, všechno. A teď, 1. Mojžíšova je kapitolou semene, a tak budeme muset jít zpět k 1. Mojžíšové.

¹³ A když jsem studoval v mnoha knihách dějiny církve — Hislopovy *Dva Babylon* (pravděpodobně jste je studovali) a Foxovu *Knihu mučedníků a Přednicejské koncily, Nicejské otce*, a tak dále — jdete zpět a zjišťujete, že každý duch na zemi a každý kult a všechno ostatní, jestli nahlédnete zpět, začalo to v Genesis. A přichází to do času květu, do času rozkvětu. Vidíte je vycházet jako Kaina a Abela. A sledujte ty dva chlapce, jak jdou rovnou dál, aby byli Jidášem a Ježíšem. A prostě rovnou dál, vidíte, přichází to rovnou do těchto posledních dnů, kde duch antikrista a Duch Kristův... tak blízko, že by

to svedlo, pokud možno, i vyvolené. No, jsme tomu vyučováni a víme, že je to pravda.

14 A teď si vezmeme našeho Pána. Když byl tady, On netvrdil, že dělá zázraky. On řekl, že to byl Otec, Bůh, který přebýval v Něm a On byl... On vyjádřil Boha skrze sebe. Jinými slovy Bůh si sám postavil tělo, ve kterém On sám žil. Bůh sestoupil, byl projeven v těle v Kristu. To nebyl Ježíš, to tělo, ten Syn Boží; to byl Bůh slávy v Synu Božím, odhalující slávu Boží, vidíte, sám skrze sebe — Bůh slávy projevující slávu Boží. A v Něm... Bůh přebýval v Něm a On odrážel Boha.

15 A takovým způsobem to děláme my všichni kazatelé. Odrážíme Boha, jelikož Bůh je v nás. A potom to je jediný způsob, jak Bůh může působit, totiž... a lidé mohou vidět Boha — je to skrze nás, Jeho služebníky. To je jako... Lidé nebudou číst Bibli, ale budou číst vás, vidíte. A tak vy odrážíte Krista. Vaše chůze, vaše řeč, vaše jednání — všechno odráží Krista.

Jan 15:5

16 Možná si nemyslíte, že vás lidé pozorují, ale oni sledují každý váš pohyb. Vy jste Bibli pro mnoho lidí. Proto musíme dávat pozor na to, co děláme v našich obchodních záležitostech, a ve všem, co děláme na všech našich cestách. Jednoduše se poddejte Duchu a Bůh bude zrcadlit sám sebe skrze vás — jak jsem již řekl, jako ta réva. Ježíš řekl u Jana 15: „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti.“ No, zapamatujte si teď, vinný kmen nepřináší ovoce; je to větev, která přináší ovoce. Ale ona čerpá svůj život z kmene.

17 No, před několika měsíci jsem byl v Arizoně u svého vzácného přítele Johna Sharrita. A on vlastní mnoho citrusových sadů. Opravdu chudý bratr, letniční bratr, a Pán mu požehnal a teď vlastní... On... No, jednou, myslím, že mi říkal o tom, že vlastnil 20 000 hektarů bavlníkových plantáží a tohoto druhu věcí, prostě to... Pán mu finančně požehnal. A on jezdí ve starém chevroletu se staženou sluneční clonou.

18 A byli jsme... on mi ukazoval strom, který měl pět nebo šest druhů různého ovoce — různé druhy ovoce — na tom jednom stromě. Byl to pomerančovník, ale oni do toho pomerančovníku naroubovali citrony a tangelo, mandarinky a grepy a... Každý citrusový roub vrostl do toho kmene, do toho stromu.

A já jsem řekl: „Je to zvláštní, bratře Sharrite.“

„No,“ řekl jsem, „příští rok, když bude další úroda, budou to všechno pomeranče?“

On řekl: „O, ne, ne-ne“. Řekl: „Ten kmen... ta větev, která je grepovou větví, zrodí grepy, a ta citronová zrodí citrony.“

Řekl jsem: „No, počkej. Na pomerančovníku?“

On řekl: „Ano, to jsou všechno citrusové ovoce, ale budou přinášet ovoce podle svého druhu, podle té které větve.“

Řekl jsem: „Teda, pokud pak tenhle konkrétní strom sám vypustí další větev, co to bude?“

On řekl: „Jako ten originál. To bude pomerančovník.“

Řekl jsem: „Teď jsem to pochopil.“ Vidíte?

Jan 15:5

19 Tedy, Kristus je ta větev... On je ten kmen. Ale pokud my jsme do Něho naroubováni... Dnes ráno tady mezi námi jsou možná různé denominace — Sbory Boží, Jednotáři a Církev Boží a všechny možné ostatní církve, denominace, vidíte. A pokud vezmeme naši denominační větev a vložíme ji tam do toho, ona prostě bude rodit denominační ovoce. To je, kde máme... v té křesťanské linii křesťanského jména, křesťanského života — jako to citrusové ovoce, máme tam naroubované metodisty, baptisty, presbyteriány, luterány, katolíky. Všechny možné druhy pod názvem křesťanství.

Galatským 5:22

20 Ale všimli jste si, že když ten originální strom vypustil větev na začátku, když ten kmen vypustil svou první větev, ona napsala knihu Skutků. A jestliže... Tyto církve, denominace žijí na úkor tohoto citrusového kmene pod názvem křesťanství; ale jestli ten pravý kmen ještě vypustí další větev, oni napíšou další knihu skutků. To je pravda, rozumíte, protože ona zrodí to ovoce. A my, jako kazatelé, musíme dovolit, aby naše životy nebyly podle nějaké organizace. Ty věci jsou v pořádku — kvůli uchování bratrství, a tak dále, myslím. Ale... ony mají své místo, ale my sami musíme být úplně poddáni Kristu, aby námi mohl protékat Duch svatý, rozumíte. A to zrodí to originální ovoce Letnic, které je... Ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, víte, ta opravdová věc.

Matouš 11:6

21 Tedy. Právě jako... Musím to teď přerušit, ale... Tady, když Ježíš byl na zemi, On byl tím kmenem. Zrodil základní kámen, víme... My si to uvědomujeme. On byl ten první. Teď Ho sledujme, jak chodil. Nechodil v jiném oblečení než ostatní muži. Neměl jiné jednání. Byl krotkým člověkem, jak jsem před nedávnem kázal na téma

Zapomenuté požehnání. Nachází se u Matouše v 11. kapitole a v 6. verši, kde...

²² Jan Křtitel byl poslán nejdřív, víte, a představil je Mesiáši. On byl velký prorok, Jan, mezi dvěma epochami, mezi zákonem a milostí. A on kázal, že přichází Mesiáš, který zcela očistí své humno a shromáždí pšenici, a že On bude velkým Mesiášem, který zničí Římské impérium.

²³ A potom Jan čekal na poušti, dokud si nebyl jist, že ví, o jaké znamení se jedná. On nikdy nechodil do školy. Pamatujte, Jan odešel na poušť v devíti letech. On měl pověření od Boha. To nemohlo přijít z nějakých církevních kruhů, soustředěných kolem něčeho. To muselo být něco ryziho. A tak on čekal na poušti, dokud neuslyšel od Boha.

A Bůh řekl: „Ty Ho poznáš, protože nad Ním bude znamení. Ty to znamení uvidíš, a to bude Mesiáš.“

Matouš 3:16; Marek 1:10; Lukáš 3:22; Jan 1:32

²⁴ A Jan dosvědčil a řekl: „Spatřil jsem Ducha Božího jako holubici, jak na Něj sestupuje.“ A veřejně oznámil: „To je Mesiáš.“

²⁵ Ale potom se něco stalo — nějaké zklamání. To potkáva každého z nás. V našich uzdraveních a věcech zjistíte, že to vypadá, jako by něco prostě nefungovalo správně. Zapamatujte si, to je nepřítel, a Bůh na vás v té věci dopouští zkoušku, aby viděl, co budete dělat.

No, místo toho, aby Ježíš přišel takovým způsobem, jak to řekl Jan; a Jan viděl znamení a věděl, že to byl On... Představil Ho veřejnosti: „To je On, protože vidím znamení, o kterém mi Bůh řekl.“

Ale když se ocitl v nesnázích a jeho orlí oko se zakalilo, jak to řekl Pember, a on tak dobře neviděl... Pomyslel si: „Kázal jsem tady, že Mesiáš ty lidi osvobodí. A tady nějaký malý tichý muž chodí sem a tam — nějaký zvláštní Mesiáš.“

Ale to, co on nemohl pochopit; nad Ním bylo to znamení, ale On se přesto tolik lišil. On nebyl tím velkým člověkem, který měl vystoupit a všechno roztrhat na kusy, jak si myslel, že to udělá. On byl malý, jemný, tichý typ člověka, chodil sem a tam, víte. „Jakým zvláštním člověkem ten Muž je.“

Lukáš 3:15

²⁶ A tak poslal dva ze svých služebníků a řekl: „Jděte a zeptejte se Ho, jestli je to On.“ No, to byl ten nejmizernější kompliment, který

mohl Ježíši udělat, potom co oznámil, že to byl Mesiáš — a pak se vrátit zpátky a říct: „Je to On?“ Ale Ježíš chápe naše slabosti. On se obrátil a udělal Janovi ten největší kompliment, jaký mohl komukoliv udělat.

Sledujte Ho, když Jan přišel a řekl... Když Jan poslal své učedníky a oni přišli a řekli: „Jsi to Ty, nebo máme čekat jiného?“

Tedy, Ježíš nikdy... Víte, Jan byl ve vězení a Ježíš to věděl. Tak On mu vůbec neposlal knihu o tom, jak se má chovat ve vězení (nebo něco takového) anebo mu nesdělil nějaké předpisy a nařízení pro kampaně. On jen řekl: „Zůstaňte tady a počkejte, dokud bohoslužba neskončí. Potom běžte a řekněte, co jste viděli.“

Matouš 11:7, 9; Lukáš 7:24, 26

27 A tak když oni viděli, jak chromí chodí, slepí vidí... A mohu si prostě představit našeho Pána, jak tam stojí a ti učedníci se ztratili za kopcem a On je sledoval. Pak se otočil a řekl: „Co jste si přišli prohlédnout? Přišli jste si prohlédnout třtinu klátící se větrem?“ Jan takový nebyl. Ne, ne. Jan ne. To není ten, koho se postrkuje z jednoho místa na druhé. Řekl: „Co jste tedy vyšli vidět? Muže se zvednutým límcem?“ (Víte, v nádherných šatech a věcech.) Řekl: „Takoví líbají nemluvnata a oddávají *novomanžele* a pochovávají mrtvé. Takoví jsou v královských palácích.“

To jsou... oni nevědí... Oni si hrají s kapesním nožem. Oni neumí vzít dvojsečný meč, postavit se tam na přední bitevní linii, kde bojuješ s démony a jinými věcmi. To není takový druh člověka. Řekl: „Vy ne... To nebylo to, co jste vyšli...“ Řekl: „Na co jste se tedy vyšli podívat? Na proroka?“ Řekl: „Říkám vám, více než proroka.“ On jím byl. On byl poslem smlouvy, a on byl více než prorok. On tyto věci přemostil.

Jan 5:19

28 Tedy, shledáváme našeho Pána v Jeho službě, že On netvrdil, že by cokoli dělal sám o sobě, ale pouze to, co viděl konat Otce. On odevzdal všechnu slávu Bohu — věci, které byly neobvyklé, nadpřirozené. Každá zbraň, kterou máme, bratře, celá naše výzbroj je nadpřirozená. My... nemáme nic přirozeného... Musíme tomu věřit.

Galatským 5:22

29 Co je ovoce Ducha? Lásky, radost, pokoj, shovívavost, tichost, krotkost, trpělivost. No, jděte do drogerie a kupte mi čtvrt kila trpělivosti. Potřebuji to. Nebo za pět dolarů lásky — tím bych hodně získal, vidíte. Rozumíte, to je něco neviditelného. To je celá naše výzbroj. Stojíme v tom neviditelném světě a hledíme na neviditelné

věci. Avšak, co se týče nás, my je vidíme, protože naše víra je rozpoznává a říká, že to tam je. Vidíte?

Jan 5:19

30 A když Ježíš... Jednoho dne přišla do rodiny jednoho z Jeho přátel nemoc, a On odešel pryč. Otec mu řekl, aby odešel, protože On řekl (svatý Jan 5:19), že nedělá nic, dokud mu to Otec neukáže. Ne, dokud mu to Otec neřekne, ale dokud mu to neukáže. A On odešel pryč.

Jan 11:3

31 A ty milé Lazarovy sestry pro Něj poslaly a řekly: „Přijď se pomodlit za svého přítele. Je nemocný.“ A místo toho, aby šel ke svému milému příteli a pomohl mu v tom čase nouze — potom, co oni odešli ze své církve, a tak dále, aby se stali Jeho učedníky — On tu výzvu ignoroval a odcházel dál. A potom, když poslaly znovu, místo aby na to volání odpověděl, šel ještě dál.

Tedy, to by mohlo zdánlivě každého roztrhat na kusy, vidíte. Ale když se víra něčeho chopí, pak neexistuje žádná překážka. Ona zůstane rovnou tam, rozumíte.

Jan 11:11, 12

32 No, když se pak vrátil, nakonec řekl: „Lazar spí.“ To je způsob, jak On to poznal.

Ale učedníci řekli: „Ó, pokud spí, tak odpočívá; daří se mu dobře.“

Jan 11:14, 15

33 Ale on jim to musel říct jejich jazykem: „On je mrtev. A kvůli vám jsem rád, že jsem tam nebyl. Ale jdu ho probudit.“

Jan 11:21-23

34 Ale když to uviděla Marta, že On přišel do města, ona přišla k Němu a řekla: „Pane, kdybys tady byl, můj bratr by nezemřel. Ale dokonce i teď, o cokoli poprosíš Boha, Bůh ti to dá,“ vidíte.

A On řekl: „Tvůj bratr znovu vstane.“

Jan 5:19; Jan 11:11

35 Tedy, pokud si všimnete — když přišel k hrobu, kde ležel Lazar... No, on už... On přesně věděl, co se stane. Jsem si jist, že všichni tomu věříme. On to věděl, protože řekl, že nedělá nic, dokud mu to Otec neukáže, a proto tam nešel dřív. A proto řekl: „Jsem rád, že jsem tam nebyl, a to kvůli vám,“ protože oni by ho prosili, aby se za něj modlil, zatímco On již na základě vidění věděl, že se za něj nebude modlit. On ho měl vzkřísit z mrtvých, vidíte. A On řekl: „Jdu ho probudit.“

Ale jistě si pamatujete, že když se postavil tam u hrobu, že řekl: „...Ty jsi už... Ale říkám to kvůli těmto lidem,“ vidíte — aby oni — jako příklad.

Jan 11:43

³⁶ Pak zavolal Lazara z hrobu — muže, který byl čtyři dny mrtvý. Zavolal ho zpět znovu k životu a on se postavil na nohy a žil. A není tady řečena ani jedna věc o tom, že by ho to oslabilo, nebo že by to kvůli tomu mělo na něj nějaký fyzický dopad. Proč? Protože to byl Otec, který používal svůj vlastní dar. Bůh mu to prostě automaticky řekl.

Matouš 9:20; Marek 5:27, 30; Lukáš 8:44, 46

³⁷ Ale když jednoho dne procházel davem lidí, kde se nějaká malá žena dotkla cípu Jeho roucha... Obyčejná žena, která měla v období menopauzy krvácení. A tak se dotkla Jeho roucha. A On se zastavil a řekl: „Kdo se mne dotkl? Pocítil jsem, že jsem zeslábl.“ Vidíte, to byla ta žena, která použila Boží dar, vidíte. On byl Božím darem. Největší dar, který kdy byl světu dán, byl, když Bůh dal svého Syna. Všichni s tím souhlasíme, vidíte. A podívejte, Bůh používal svůj dar.

³⁸ To je prostě asi takhle: Všichni jsme... Ve městě probíhá pouť. A my obyčejní jižané, víte, nemáme žádné peníze; a tak — a chceme to představení vidět. Je to za velkou prkennou ohradou. A řekněme, že tady bratr Williams, že je malý a silný, statný. A já jsem velikán, vysoký a štíhlý chlapík. A tak, třeba, možná on je schopen nosit vodu pro slony. On má sílu. Já bych to nedokázal — jsem příliš vysoký, abych něco zvedal ze země, rozumíte. A nemohl bych nosit vodu jako on, protože on má takovou malou a silnou postavu. A on za to nemůže, že je takový; ani já nemohu za to, že jsem takový, jaký jsem.

A tak je to s každou z našich služeb, vidíte. My nemůžeme za to, čím jsme. Bůh ustanovil v církvi... vidíte. Bůh to udělal svou svrchovanou milostí.

³⁹ Dobrá tedy, všichni jsme zvědaví, co je prostě tam za tou oponou. Tak to všichni děláme v dnešní době. Co to je? Co tam za tím je? Přišli jsme... Jako ten anglický král, když ta země byla nazvána Zemí andělů... Když tam přišel svatý Nicolous a pokřtil krále Anglie ve jménu Páně. Když on seděl toho večera u ohniště a ze tmy přiletěl dovnitř malý vrabec; vletěl dovnitř a létal dokola a potom odletěl zpátky ven a svatý Nicolous mu řekl: „Odkud přiletěl? A kam odletěl?“ vidíte. A to se toho krále dotklo. A tak on toho krále pokřtil — tím začalo v Anglii křesťanství.

40 Tedy, ta myšlenka: „Odkud se to vzalo?“ Místo, které znal... jeho rozum to nebyl schopen pochopit. A pak zavřel oči a vrátil se tam na to místo. On je inteligentní, on to ví. A ví, že odněkud přišel, a ví, že někam jde, ale neví kam. No, to je to, co se my všichni snažíme najít. No, každý z nás je poslem té země.

41 My tady stojíme dnes ráno a všichni se rozhlížíme kolem dokola. A není žádné místo, kde bychom to mohli podlézt. Ale nakonec se podívám a je tam díra po suku, tam vysoko nahoře. A říkám: „Bratře Wilsoně...“

„Bratře Branhame, já to nedokážu. Já mám takovou postavu, že jsem příliš nízko země. Já to nedokážu.“

42 Ale já mám trochu jinou postavu. Dokážu se tam dostat, pokud vyskočím takhle vysoko a rukama se toho chytím a přitáhnu se a podívám se tam. Jsme zvědaví, co se nachází tam na druhé straně. Tedy. Je to takový primitivní způsob, jak to ukázat, ale doufám, že tomu rozumíte. To je ta pozice dnes ráno, když stojíme společně, vidíte. Vy máte nějaký úkol. Já mám nějaký úkol. Ten můj je v tom, že jsem se narodil, abych měl vidění.

43 Ted', na pódium sem přichází — někdo přichází a *postaví se* přede mne. No, je potřeba jejich víra, aby se to stalo. Je to jejich vlastní víra. No, je to jako rychlostní stupeň, zařazení rychlostního stupně, změna... jedete autem do kopce a je potřeba změnit rychlostní stupeň, rozumíte. Já ten stupeň změnit nemohu. Dělá to On.

44 A pak, možná hodiny před tím než přijdu do shromáždění, jsem o samotě na modlitbě. A pak vidím, jak se ke mně blíží to světlo, a nikdo ke mně nemluví a já do toho prostě vcházím. Bylo by lepší, kdybych prostě, když vejdu do té budovy, nic nemluvil ani se o ničem nezmiňoval, ale rovnou přešel k modlitební řadě; to by bylo lepší. Ale já místo toho chvíli hovořím. Taková shromáždění nemohou trvat moc dlouho, protože to je věc, která z vás přímo vysává život.

45 Ale ted', tady stojí ta dotyčná osoba. Stojíme tady ted' spolu. A chceme se podívat za oponu času. No, já vyskočím ze všech sil takhle nahoru a chytnu se a držím a přitáhnu se, a pak se vracím zpět dolů.

„Co jsi tam viděl, bratře Branhame?“

„Slona.“

„Ó, opravdu? A co ještě?“

„To je všechno, co jsem v dané chvíli stačil uvidět.“

„Uff!“ To je mocné, vidíte. Cítím se z toho vyčerpán. Co to bylo? To způsobila ta osoba stojící přede mnou. Vidíte, to jsou oni, kteří z vás něco vytahují, vidíte.

„Co jsi viděl?“

„Ty máš nádor.“ A pak mne to opustilo, vidíte. Je to napětí. Pociťuji únavu.

„Co jsi ještě viděl, bratře Branhame?“ Musím to ještě jednou zopakovat. Dobře. Znovu jdeš nahoru a přitahuješ se a napínáš síly, a víte. A první věc — vracím se dolů: „Vy jste paní ta-a-ta a bydlíte na třetí...“ vidíte? Tady to máte. To děláte vy sami. To jste vy; vy nevyužíváte mne, ale využíváte dar, který vám Bůh poslal, vidíte. Rozumíte? Ale ta fyzická stránka je bolestivá.

⁴⁶ A co, kdyby kolem procházel vlastník toho podniku, ten šéf toho všeho? A řekl by: „Na co se díváš, bratře Branhame? Ano, já tě znám. Chci ti něco ukázat.“ On mě prostě zvedne, zvedne mne rukama, nebo něco takového a řekne: „Vidíš ten stan? Ti lidé dělají tohle, a jdou sem a vycházejí tudy a tamtudy a tamhle.“ A já tam prostě sedím a dívám se. To je v pořádku. Když on mne potom spustí dolů, nejsem unavený, vidíte. To je Bůh používající svůj vlastní dar. Vidíte, co tím myslím? Takhle to funguje.

⁴⁷ Tedy, tito zdejší lidé — někteří tito lidé, kteří jsou se mnou... některé z vás neznám. To vidění, které přichází, když On ho prostě ve své svrchovanosti pošle, proti tomu nelze vyslovit žádnou stížnost — někdy je to pod pomazáním, někdy se člověk nedokáže ani nadechnout, nebo se padesát nebo šedesát minut potí, vidíte. A On sděluje, co se stane prostě přesně do detailu: kde to bude, jak se to stane a všechno ostatní, celkový pohled na tuto věc. A Bůh je mým soudcem, s Jehož Biblií tady stojím... To ani jednou ani v nejmenším detailu ve všech tisících případech neselhalo. A... Ale na to neexistuje žádná stížnost.

Marek 5:30; Lukáš 8:46

⁴⁸ Ale ve shromáždění, když přijde nějaký jednotlivec, jako... To jsou oni, kteří používají ten samý dar, vidíte. Je to ta osoba, která ho používá. Rozumíte tomu? Ježíš nepocítil žádné vypětí, když vzkřísil Lazara z hrobu, protože mu to řekl Otec, vidíte. Ale teď, když se to přihodilo té ženě, která ten dar použila, vyšla z Něj síla, ctnost. Chápete, co tím myslím? A to to působí.

A přátelé, to jste vy lidé, kteří to způsobují, vidíte. To nejsem já; to

jste vy, kteří to děláte — vaše víra.

⁴⁹ Tedy, chtěl bych se zmínit ještě o jedné věci, zopakovat ji, protože oni budou asi už chtít, abychom odsud odešli. Ale... sledujte, co tím je řečeno. Neodcházejte ukvapeně, vidíte. Myslím si, že bratr Borders vám to může vysvětlit na začátku shromáždění, rozumíte. Neodcházejte ukvapeně. Když je řečeno: „Tady je osoba, která je... před tím... má nádor nebo rakovinu...“ Dovolte mi tu, že vám ukážu malou ilustraci. Řekněme, že vezmeme tady bratra Williamse; a myslím, že vám to dá... Máme ještě čas? Ještě okamžik.

Řekněme, že jsem ho nikdy předtím neviděl — nikdy jsem ho neviděl. Jsem v New Yorku. A on tady dnes jde k lékaři, a má na sobě ten pěkný světlý oblek a kravatu. A jde k lékaři. A ten lékař říká: „Kazateli, je mi velice líto, že vám to musím říct, ale máte tuberkulózu. A nic vám už nemůže pomoci. Jste v takovém stadiu, že je příliš pozdě, aby se to mohlo dát do pořádku, to vám prostě způsobí smrt.“

No, on začíná přemýšlet. Někdo... Jeho víra se něčeho chytá. „Myslím si, že budu muset přimět bratra Branhama, aby se za mne pomodlil.“ On se o tom dozvídá. Přijíždí do New Yorku. Já jsem v New Yorku.

⁵⁰ A teď má na sobě černý oblek a červenou kravatu a sundal si brýle. A přichází na pódium. Já tam stojím. Nikdy v životě jsem ho neviděl a on nikdy neviděl mne. A já říkám: „Dobrý den, pane.“ Co dělám? Kontaktuji jeho ducha, vidíte, prostě, abych viděl, jaký druh pocitu... Někdy narazíme na podvodníky, narazíme na kritiky. Včera večer jsme jednoho ve shromáždění měli — jako kdyby mě to mělo roztrhat na kusy, a proto jsem nemohl udělat modlitební řadu. A... prostě hrozné.

A tak tam stojím a říkám: „Dobrý den.“

A on říká: „Dobrý den.“

Vedu rozhovor. Za chvíli přede mnou něco vidím. Říkám: „Vy trpíte...“ A musím mít dobré dlouhé rozpoznání. Řekněme, že toho večera na pódiu není nikdo kromě něj, vidíte. Říkám: „Máte tuberkulózu.“

„To je pravda.“

„No, byl jste u doktora. Ten doktor měl knírek a nosí brýle, má šedivé vlasy — on vás vyšetřoval a řekl... Vy nejste odsud. Vy jste z kraje, kde je hodně písku, a tak dále. To je Kalifornie.“

„Ano, to je pravda.“

„Jste kazatel Evangelia.“

51 Vidíte, sleduji, co on prostě dělá. A možná jsem přišel zrovna do tohoto shromáždění, ale mohl jsem se setkat klidně s někým jiným. A poslední dobou on chodil v bílém obleku, ve světlém obleku se světlou kravatou. „Ty jsi seděl u stolu a poslouchal jsi, jak někdo hovoří. Měl jsi na očích brýle. Vedle tebe seděla nějaká paní, byla silné postavy a měla růžové šaty.“ Víš, že to bylo právě teď tady, vidíte. A teď mě to prostě opouští. Já nevím, co jsem řekl, vidíte. Stál jsem prostě tady a sledoval jsem to.

Dobře, on je potom možná celý rozrušený. „Chvála Bohu! To je pravda. Poslouchal jsem slova bratra Branhama, vidíte, jako... Sedí to přesně. Měl jsem na sobě takový oblek. Haleluja!“ Teď odchází z pódia.

Ale on nečekal dostatečně dlouho, vidíte. On je právě... to způsobil on. To způsobil jeho vlastní víra. No, počkejte a uvidíte, co o tom řekne Bůh, rozumíte. Tedy, jestli se už nic víc nestane... Stojím tam ještě chvíli a nic se neděje... sleduji dál. Pokud se nic neděje, ohlédnou se. A pokud už není zastíněný, řeknu: „Pomodlím se za vás, pane,“ a pak ho posílám pryč.

52 Ale jestli uslyšíte, že to k vám zpětně hovoří a říká: „Tak praví Pán,“ vidíte... Tedy, je to vaše víra, která vytáhla tu věc od Boha; ale teď tady Bůh mluví zpětně k vám, vidíte. A já nevím, co se dál stane, protože já...

53 To byla jeho vlastní víra, která to způsobil. Ale nebylo mu řečeno, že byl uzdravený, vidíte. To byla pouze jeho víra, která pohnula Bohem, aby to udělal. To bylo předpovězeno. A teď počkejte, dokud to něco nepředpoví, vidíte. Pak se to vrátí... A já ho vidím možná po letech jako starého člověka, vidíte. A říkám: „Pane, ‚Tak praví Pán,‘ jste uzdraven. A mimochodem, aby vaše víra vzrostla, zítra budete v nějakém cizím městě. Půjdete dolů po ulici a někdo do vás vrazí. Vy se ohlédnete. Bude to mladý kamelot. A vy se podíváte na hodiny a budou přesně odbíjet dvanáct hodin. Podle toho to poznáte.“ Rozumíte? Jedna věc je to, co on vytáhl od Boha; ta druhá věc je to, co mu Bůh daroval. On udělal to první. Teď to je „Tak praví Pán“, vidíte. To je to další, rozumíte?

54 Pak druhý den on půjde a řekne svým přátelům, kteří byli s ním, některým z vás bratrům kazatelům: „Nebylo to zvláštní?“ Vidíte. Tedy, jestliže je to pouze jeho víra, která něco způsobil — on ví, že jeho víra se dotkla Boha. Ale teď to, co Bůh řekl jemu? On nečekal

dostatečně dlouho, aby se o tom přesvědčil, vidíte. On spěchal rovnou z pódia dolů.

A druhý den se bude někde procházet a řekne si: „Víte co?“ A tu do něj někdo narazí a řekne: „Co?“ (bim, bim — dvanáct hodin). Řekne: „Co?“ Vidíte? Ó, potom už vůbec nic nemůže způsobit, aby o tom pochyboval. Je to tam prostě rovnou zakotveno, vidíte.

⁵⁵ Tady... právě zde, bratr Evans, který sedí právě tady... My si uvědomujeme, že bychom neměli Boží dary používat jako nějakou spiritistickou tabulku. Uvědomujeme si to. S Božími dary si nemůžete zahrávat. On by je nedal těm, kteří by to tak dělali. To je pravda. Tento muž ke mně přišel na návštěvu se svou manželkou a s dětmi. A mohli bychom říct hodně věcí ohledně mnoha z těchto záležitostí, ale hle, co se stalo — takové malé svědectví. On měl nové auto, měl v něm všechno oblečení a všechny své osobní věci. Zastavil u Millerovy restaurace v Louisville. A v Kentucky můžete prodat auto, pokud máte jenom... vy... Oni vám opatří doklad o vlastnictví, vidíte. A tam řádila banda zlodějů, která kradla auta; kradli je a přestříkali je a opatřili dokladem o vlastnictví a prodávali je. Ó, oni prostě... to bylo hrozné.

⁵⁶ Pan Evans, který tam přijíždí stovky kilometrů, asi 1200 kilometrů z Georgie, právě přijel, vypnul *motor* a šel se najíst. Vrátil se ven — auto, oblečení, magnetofon, všechno, co měl, bylo odcizeno, bylo pryč, a on nevěděl kde. Tak tam zůstal — stovky kilometrů od domova — bez peněz, bez oblečení, bez ničeho — a nové auto bylo pryč.

⁵⁷ No, dali se dohromady s bratrem Sothmanem a myslím, že s bratrem Simpsonem a s několika tamějšími bratry. A nakonec si řekli: „Poradme se s Pánem.“ A tak řekli: „Pojďme a zeptáme se bratra Branhama.“ A tak přišli k nám domů... A to právě se děje při soukromých rozhovorech, vidíte. My zůstáváme před Pánem, dokud se něco nestane. To není jako setkání na pódiu. To je, že tam zůstanete a prostě očekáváte. Bývají tam lidé ze zámoří a ze všech končin světa a čekají... Teď je domluveno asi tři sta schůzek, vidíte, odevšad, aby se o těchto věcech dozvěděli.

⁵⁸ A tak potom bratr Evans a bratr Fred a mnozí z nich přišli tam domů — čtyři nebo pět bratrů. Bratře Willie, nevím, jestli jsi toho rána byl s nimi nebo ne. Já vím, že tam byl bratr Fred a nepamatuji si už přesně, kolik jich tam bylo. A přistoupili jsme před Pána v modlitbě.

(Tedy, to jsou zde všechno kazatelé, myslím. A všichni jste věřící.)

Vidíte, vy musíte zjistit stav. Musíte najít příčinu předtím, než můžete vyhledat lék; vždycky, rozumíte. Lékař... jestli přijдете do ordinace a řeknete: „Doktore, já mám problémy se žaludkem. Bolí mně hlava“ — a on vám dá nějaký acylpyrin a pošle vás pryč, on se vás snaží jenom zbavit, vidíte. Opravdový doktor stanoví diagnózu toho případu, až zjistí příčinu. A právě to se opomine v nějaké modlitební řadě, když na lidi vkládají ruce a říkají: „Sláva Bohu! Haleluja! Věř tomu. Chvála Bohu! Tres...“, vidíte. Najdeme nejdříve příčinu. Rozumíte?

2. Mojžíšova 17:6; 2. Královská 2:23, 24

⁵⁹ To může být něco, že Bůh vložil na tu osobu kletbu, aby způsobil, aby udělali určitou věc, a vy přicházíte a berete to pryč — jak to udělal Mojžíš, když udeřil do skály nebo Elizeus, protože ho nazvali plešatým a on prokrel ty malé děti a tak dále. S Božími dary musíte být opatrní. Musíte dávat pozor, co děláte, vidíte, když jdete proklínat a dupat na ďábly a takové věci. Jestli nevíte, o čem mluvíte, dostanete se do problémů s Bohem, rozumíte, protože si musíte *nejprve* uvědomit, co se stalo. To... něco tam je, co zapřičiňuje, že se to děje; v tom případě raději počkejte, řekněte té osobě o tom a dejte to nejdřív do pořádku.

⁶⁰ A tak věc, kterou je potřeba udělat, je čekat, až najdete příčinu. Pak ta léčba je už dokonalá, pokud můžete najít tu příčinu. Zbavte se té příčiny a... Jako kdyby na něčem jiném ležela hrouda... Jako rostlina kukuřice a na ní leží klacek a způsobuje, že roste křivě; prostě odstraňte ten klacek a ona poroste rovně. Stejně tak je to v tomto případě, vidíte. Musíte nejdřív najít tu příčinu. Zjistit, co to způsobuje.

Tedy. Pan Evans vešel dovnitř a řekl: „Bratře Branhame,“ řekl... vyprávěl mi tu příhodu.

Řekl jsem: „Přístupme k Bohu,“ a poklekli jsme k modlitbě. A zatímco jsem se v modlitbě...

⁶¹ Musíte vyjít ven. Tak je to s kříšením mrtvých... Slyšeli jste o takových shromážděních, viděli jste to, víte, jak to bylo popsáno — lékaři podepsaná prohlášení o lidech, kteří byli mrtví. Viděl jsem pět takových v mé malé skromné službě. Musíte vyhledat tu duši, která je tam někde daleko, otočit ji a přivést zpět. A když jsem skrze Ducha vycházel, On poslal své Slovo. Poslal své Slovo, vidíte.

⁶² A když jsem vycházel, viděl jsem mladého člověka, který měl na sobě žlutou košili (kdysi byl křesťan a byl vychován v křesťanském domě), jak sedí v autě bratra Evanse a ujíždí do Bowling Greenu

v Kentucky, 190 kilometrů na jih od Louisville. A Duch (zatímco jsme se modlili) ho usvědčil, že jedná špatně. On pracoval pro tu bandu, dělal zlé věci. A potom Duch, Slovo ho během této modlitby zdrželo a otočil se a vracel se zpět.

⁶³ Viděl jsem, jak se s tím autem vrátil zpět a zaparkoval ho na nějakém místě. Vstal jsem a řekl jsem o tom bratru Evansovi — že to bude v pořádku. A cestou domů z toho... No, to auto bylo ukradeno na druhé straně řeky — v Louisville v Kentucky asi jednu míli po druhé straně řeky — a pak u Milerovy restaurace. Odtamtud bylo ukradeno. A bylo sem přivezeno zpět z Bowling Greenu. On měl plnou nádrž paliva — polovina byla pryč, jak prostě ten chlapec jel — jel tam a zpátky a postavil ho rovnou tam na ulici, kde... Na své cestě směrem kde parkují obytné přívěsy; tam ho našel, stálo tam na silnici stejně jako předtím, vidíte. To je Duch Boží, který vychází, aby to dopadl.

⁶⁴ Ještě jeden případ na toto téma, abych vám prostě ukázal druhou stranu. Pak už určitě skončím, aby potom... Jedná se o stejného muže — jeden člověk od něj koupil auto a nechtěl... nezaplatil mu. Utekl. A Duch Páně, když jsme se modlili, šel za tím člověkem, ale byl to drsný bezbožný hříšník. Rozumíte, Slovo by na něj nemělo žádný účinek. Tak Bůh to musel způsobit jinak, a poslal ho poblíž.

⁶⁵ A jednou, když byl u mě doma, řekl jsem mu: „Budeme projíždět Bowling Greenem.“ Jeli jsme k němu domů, chystali jsme se na ryby; jeli jsme autem, on se svou manželkou a já. On to okamžitě pochopil.

No, když řekl: „Neměl bych tady raději odbočit?“ Já jsem řekl: „Jestli chceš své peníze, jeď tam raději teď.“ A on tam zajel a bylo mu to vyplaceno v plné výši, vidíte.

⁶⁶ Hledte, Bůh ví, jak to má udělat, aby to fungovalo, rozumíte. Ale někdy, pokud to je velký případ... No, ten případ se vlekl několik měsíců nebo víc, dva měsíce (Co říkáš?) ... dva roky předtím, než se to stalo. Ale vidíte, on poprosil a byl si vědom, že když o tu věc poprosíme...

Jan 11:21

⁶⁷ Marta řekla: „Můj bratr zemřel. On už tam v hrobě páchne. Ale i teď o cokoli poprosíš Boha, Bůh ti to dá.“ Tady to máte, vidíte. O cokoli poprosíš Boha, Bůh ti to dá. On dva roky po tom všem vytrval. On věděl, že to dostane, vidíte. Bůh na tom pracoval; a on to dostal. Tak je to, bratři. Je to Bůh, který se sám odráží v našich životech.

⁶⁸ Mohl bych k vám hovořit celý den. Jste taková nádherná

skupina lidí. Uprímně vás miluji. A jsem tady, mí křesťanští přátelé, abych vám pomohl. Jsem tady, abych udělal všechno, co můžu, abych vám pomohl, abychom spolu zatáhli tu rybářskou síť, bratři. Někdy lidé říkají, jak to víme dnes... Bylo hodně tělesných napodobování těchto věcí. Vy tomu rozumíte. To prostě musí přijít. Když vystoupil Mojžíš, bylo vykonáno to nadpřirozené, a šel s ním smíšený dav. To za chvíli rozrušilo celý tábor — a Chóre, víte, a tak dále. A my si to uvědomujeme. A to to způsobuje, bratři.

⁶⁹ A já... pastýři jsou někdy trochu podezíraví a já je za to neobviňuji. Oni musí krmit ovce, vidíte. Oni... Já nemám špatné pocity vůči těm bratrům, kteří to prostě i odsuzují. Necítím se kvůli tomu zle, protože oni jsou pastýři, vidíte. Ale chci, aby sis uvědomil, jako můj bratr, že konec se blíží, a když se s vámi setkám na druhé straně, stále budu mít stejné svědectví. Je to Bůh. Věřte tomu prostě celým svým srdcem.

A chci, abyste se za mne modlili. Je to strašně těžké, bratři. Je to těžké, protože někdy řeknete... musíte říct věci, které jednoduše... Možná nějaká osoba měla takový názor, a přesto to musíte říct. Jste zavázáni to říct. Musíte to říct. A pak to zraní a zraní to možná vašeho bratra nebo někoho. A ty se potom kvůli tomu cítíš hrozně.

⁷⁰ Ale ty nepatříš sám sobě. Byl jsi koupený za cenu. Máš pověření k vykonání určitého úkolu. Musíš tomu být oddaný a věrný, bez ohledu na to, co to je. A já si myslím, že většina opravdu správně uvažujících lidí to bude respektovat. I kdyby s tím možná nesouhlasili, budou to respektovat.

⁷¹ A co ohledně vztahu muže a ženy? Nezáleží na tom, jestli je hezká nebo ošklivá nebo jakákoliv je; pokud je dáma — opravdová dáma — každý muž, který má v sobě aspoň kousek mužství, ji bude respektovat, vidíte. Bez ohledu na to, kdo to je, on bude respektovat její postavení, rozumíte. A myslím si, že tak to je mezi bratry, bratry, kteří vidí někoho, kdo má přesvědčení. A stejně tak já mám v úctě bratry, kteří se mnou možná nesouhlasí. Řeknu vám, že opravdu respektuji jeho...

⁷² Teď mi přichází na mysl jeden významný příběh o tom luterském děkanovi, víte, když mi napsal dopis a řekl, že jsem naleštěný věstec, víte, a tak dále; a říkal ty hrozné... vidíte, o mně. Avšak já jsem mu odepsal.

On řekl: „Říkáš, že kážeš už třicet let.“ Řekl: „Já jsem kázal, ještě než

ty jsi byl kojen," řekl. A pak řekl něco ve smyslu...

Ale přesto jsem vůči němu cítil respekt. Nazval mne „Branham“. Já jsem mu odepsal. Řekl jsem: „Drahý vzácný bratře (byl to luteránský děkan).“ Nikdo by nemohl kázat Evangelium padesát let a přitom být ke Kristu neuctivý. To si nemyslím. Vidíte, on je člověk. Není udělaný z pilin; je lidskou bytostí. A já jsem mu odepsal hezký dopis a...

⁷³ A on řekl: „Už jen představa toho, že ty tam stojíš.“ Řekl: „Jel jsem pětadvacet kilometrů v oslepující sněhové vánici, abych uslyšel Božího muže, a to, co jsem zastihl, to byl naleštěný věstec.“

⁷⁴ A já jsem řekl: „Já ti to odpouštím, bratře.“ A pak jsem řekl: „Ty ani nevíš, co jsi řekl.“ Řekl jsem: „Lidé viděli Ježíše Krista konat stejné věci v Jeho dni, jaké On dělá v mém dni — dělá to stejný Ježíš — a oni Ho nazvali Belzebubem.“

⁷⁵ Řekl jsem: „No, co když jsem měl pravdu? A Ježíš řekl, že říci jedno slovo proti tomu, že to nebude nikdy odpuštěno.“ Řekl jsem: „K čemu dobrému ti bylo těch padesát let?“ Vidíte, rozumíte? Řekl jsem: „Ale já vím, že ty jsi to tak ve svém srdci nemyslel. Prostě si nemyslím, že by člověk mohl mluvit o Ježíši padesát let a kázat pro Něj a být děkanem vysoké školy, a mohl by o Ježíši takto mluvit. Ty jsi jenom rozčilený a nerozumíš tomu.“

Později mi napsal dopis. Řekl: „Omlouvám se ti za to a doslechl jsem se, že máš znovu přijet do Mineapolis.“ Byl to doktor Aegery, a on řekl: „Byl bych rád, kdybys přijel *k nám* na univerzitu. Rád bych se tě na několik věcí zeptal.“ (Mám ještě čas, abych to řekl?) A řekl... Mám... a já jsem řekl...

⁷⁶ A bratr Jack Moore a někteří z nás tam přijeli, bylo to na konferenci obchodníků. On řekl... Odjel jsem. A samozřejmě moje vzdělání je velmi omezeno, jak víte, a já o sobě netvrdím, že jsem kazatel. A tak jsem se posadil vedle bratra Jacka a on je dost bystrý, víte. A myslel jsem si, že kdyby on řekl nějaká slova, kterým bych nerozuměl, co znamenají, štouchl bych ho do nohy a on by odtamtud pokračoval dál, vidíte.

⁷⁷ A tak oni nám tam dali dobrý oběd. To jsou Norové. Oni podali oběd formou obrovského švédského stolu, seděli jsme ve tvaru kříže a mě posadili k hlavě na tom místě. U stolu posluhovaly milé dámy. A doktor Aegery po obědě povstal a řekl: „Bratře Branhame, vím, že se musíš vrátit na večerní bohoslužbu,“ ale řekl, „chtěl bych se tě na něco zeptat.“

Řekl jsem: „Doktore Aegery,“ řekl jsem, „rád odpovím, pokud budu moci. Moje vzdělání je možná natolik omezeno, že možná prostě nebudu schopen odpovědět.“

On řekl: „Dobře, rád bych ti řekl toto.“ Řekl: „Omlouvám se za to, co jsem řekl.“

Řekl jsem: „Ó, já jsem ti odpustil, bratře. Na to jsem už zapomněl.“

⁷⁸ A on řekl: „My tady v Bethany jsme žízňiví.“ Řekl: „My toužíme po Bohu.“ Řekl: „A my čteme o letničních.“ A řekl: „Dověděl jsem se, že jsi kdysi byl baptista.“

Já jsem pověděl: „Jsem.“

A on řekl: „Dobrá,“ řekl, „šel jsem se k nim podívat,“ a řekl, „bylo tam shromáždění.“ A řekl: „Oni kopali do židlí a vyráželi skla v oknech a tak dále.“ Řekl: „Co oni obdrželi?“

Odpověděl jsem: „Ducha svatého.“

A on řekl: „To dělá Duch svatý?“

Řekl jsem: „Bratře, tady je to, co zjišťuji mezi letničními lidmi. Oni tolik páry vypustí ven pišťalou, místo toho, aby ji použili na dráze a dali do pohybu (nesrozumitelná slova),“ vidíte. Řekl jsem: „Oni... kdyby jenom věděli, jak to použít k práci... Oni to celé vykřičí, vidíte, a vyřvou.“

⁷⁹ Víte, co tím myslím. A to je pravda. Já to neříkám neuctivě, říkám to s láskou a úctou. Ta moc, která je v církvi, kdyby jen byla uplatněna k práci a zapřažena... Jako klikatý blesk, který se rozsvítí na té obloze konečné doby, zapřáhni to a podívej se, co to udělá. Edison řekl, že to dokáže a dokázal to, vidíte. Tato síla, kterou jsme dostali, byla zapřažena, vidíte. *Zatímco* my to vykřičíme a vyfoukáme ven, rozumíte.

A on řekl: „V tom případě co máme my luteráni?“

Řekl jsem: „Ducha svatého.“ Pak on byl celý zmatený. A pomyslel jsem si... Řekl jsem...

On řekl: „Jel jsem do Kalifornie. Napsal jsem... Jednou jsem četl jednu knihu o všech duchovních darech.“ Řekl: „My tady v Bethany jsme žízňiví.“ A řekl: „Všichni moji spolupracovníci tady.“ A sedělo jich tam tři sta nebo čtyři sta. On řekl: „My všichni jsme hladoví po Bohu.“

⁸⁰ On řekl: „No, jedná se o to,“ řekl, „přečetli jsme tu knihu v naší

škole během našich studií.“ A řekl: „Někteří bratři sedli spolu se mnou do letadla a odletěli jsme do Kalifornie a našli jsme toho člověka. A on řekl: ‚Já žádný z těch darů nemám, já jsem o nich jenom napsal.‘“

Řekl: „Potom jsme uslyšeli o tobě, že sem přijedeš.“ A řekl: „My jsme tam šli.“ A řekl: „Rychle — my jsme byli tolikrát zklamáni kvůli nějakým mylným dojmům — že jsme to považovali, že to je zlý duch, který... Je mi líto, že jsem to řekl.“

Odpověděl jsem: „Dobře, to je v pořádku.“ Řekl jsem: „Všichni možná prožíváme takové chvíle, pane.“ Řekl jsem: „Kdybych na tom byl takto, pravděpodobně bych asi v té chvíli sám udělal stejnou věc.“ Řekl jsem: „Bůh je k nám soucitný. On je ke mně opravdu milostivý.“

A on řekl: „No, rád bych ještě řekl jednu věc.“ Řekl: „Co máme udělat?“

⁸¹ A náhodou mi přišlo na mysl... Studenti, kteří si nemohli zaplatit své studium — měli tam asi 400 hektarovou farmu nebo i větší — možná osm set hektarů — a tam pěstovali kukuřici a dovolili těm studentům si vydělávat na studium, vidíte. A já jsem řekl: „Byl jednou jeden muž, který zasel na poli kukuřici.“ Kolik z vás už vidělo klíčit kukuřici? Určitě, všichni. A řekl jsem: „Druhý den ráno, když tam přišel, byly tam dva malé listy... nebo jednou ráno když tam přišel, čouhaly tam dva malé listy. On řekl: ‚Sláva Pánu za úrodu kukuřice.‘“ Řekl jsem: „Měli ji?“

On řekl: „No, neřekl bych, že ji měl.“

Řekl jsem: „Řekněme toto: Potenciálně ji měl.“

„Ano,“ řekl.

Řekl jsem: „To byli luteráni. Potom ty dva útlé listy vyrostly do střapce, do něčeho jiného. A to byli metodisté skrze posvěcení — přičemž vy všichni jste kázali ospravedlnění — a ten střavec se podíval dolů na ten list a řekl: ‚Ó! Já jsem střavec. Já pro vás vůbec nemám žádné využití. Teď to jsem já.‘“

⁸² „Ale víte, ten střavec nakonec odpadl od těch malých bambulek, které se ukázaly znovu mezi těmi listy, a to zrodilo klas kukuřice jako to originální semeno, které bylo zaseto.“ Řekl jsem: „To byli letničnické, to bylo obnovení darů, které byly navraceny církvi.“ Řekl jsem: „Na tom klasu jsme měli hodně houby, ale přesto jsme také získali několik zrn, vidíte.“ Pověděl jsem: „To je správné.“ Řekl jsem: „To byly originální Letnice.“

⁸³ A řekl jsem: „Pak to zrno řeklo: ‚Já nepotřebuji ani střepec ani list. Nepotřebuji vás, metodisté, nebo luteráni, ani jednoho. Já jsem zrno.‘“ Řekl jsem: „Koneckonců to vysálo ten život, který byl v tom listu, aby se vytvořil ten střepec a ten život v tom listu, aby se vytvořilo zrno.“ Řekl jsem: „Letniční církev je pokročilou Luteránskou církví.“

⁸⁴ On posouval svůj talíř po stole... Udělal jsem takovouto jednoduchou věc; nehádal jsem se ohledně jejich teologie, vidíte, nehádal jsem se s nimi; prostě jsem je nechal uvidět, co je pravda, rozumíte. On řekl: „Bratře Branhame, my tady v Bethany (bez ohledu na to, co říkají ti ostatní luteráni), my chceme Boha. Co máme udělat, abychom obdrželi Ducha svatého?“

⁸⁵ Řekl jsem: „Vstaňte od stolu, obraťte se ke stolu zády a poklekněte otočení obličejí směrem ke stěně.“ A my jsme prošli kolem dokola a vkládali na ně ruce, a čtyři sta jich obdrželo Ducha svatého. A teď jezdí po stovkách a konají zázraky a znamení a divy. To se týká doktora Aegery z Bethany College z Minneapolisu v Minnesotě.

⁸⁶ Bratři, my máme nejlepší výrobek na světě, ale špatně s ním zacházíme, rozumíte. To je pravda. Co říct — jestli tady bratr Borders je tesař; co kdyby tady stál s kladivem a zatloukal hřebíky, vidíte; a já bych tady měl nějaké super dobré kladivo, do kterého bych mohl dát celý zásobník hřebíků a „drrr“ a takhle je přibíjet, že bych přibil najednou celé prkno. A přišel bych k němu a řekl: „Jo. Ty jsi mimo hru. Ty nic nemáš. Ty jsi k ničemu. Ty ani nejsi ve hře.“ Vidíte? Právě tam jsem svůj výrobek zničil. Přistoupil jsem k němu špatným způsobem, rozumíte.

Ale když k němu přijdu a řeknu mu, jak to je nádherné, jak skvělý je truhlář a nechám mu prostě svůj výrobek, on se prodá sám, jestli se k něčemu hodí. To je pravda. Proto jsem tady, přátelé, vidíte. Je to Boží výrobek s pokročilou *technologíí*, jak tomu říkáme, možná služba pro luterány, pro vás metodisty a baptisty a mnohé další z vás, bratři. Nechceme vám nic vnucovat. Snažíme se vám pouze říct o tom pokročilém daru, který Pán dal do církve a ať nám Jeho milost pomůže.

Je mi líto, že jsem zabral celý ten čas. Prostě jsem se dal do mluvení. Bůh vám žehnej. Teď opravdu v poklidu zazpívejme, zatímco máme ty dveře zavřeny; zavřeme ty dveře.

*Miluji Jež, miluji Jež,
neboť On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé*

na Golgotě.

⁸⁷ Pokládám tady ten malý základ uzdravení... Dnes večer, jestli to pastoři a všichni uznají za vhodné, chci zasvětit tento večer spasení, vidíte, abych se přesvědčil... Pohledte, nakonec ti lidé, kteří jsou uzdraveni, oni... pokud budou žít dost dlouho, mohou znovu onemocnět. Ale pokud jsou jednou spaseni, potom mají život věčný. To je pravda. Oni přijdou ve zmrtvýchvstání.

Tedy Ježíši... Zavřeli jsme dveře a modlíme se k našemu Otci, který vidí v skrytu. Můžeme i my teď na chvíli sklonit svoje hlavy pro slova modlitby.

Nebeský Otče, s nervozitou, spěchem, nemůžeme ten úkol vykonat správně. Ale doufám, že nějak dnes ráno díky Tvé přítomnosti, která je zde, když odsud budeme odcházet, půjdeme se srdci plnými radosti.

Požehnej tyto milé lidi, Pane, kteří nám dovolili použít to místo pro shromáždění. Prosíme, aby vykonali velké dílo. Připadá mi, že byli velice milí. My, takoví vyvrhelové, lidé pohrdaní světem; a přesto pro nás otevřeli dveře a dovolili nám sem přijít. Jsme za to vděční. Požehnej jim. A ať každý... ať ten člověk, který je majitelem tohoto podniku, veškerá pomoc... a když ty servírky vejdou do této místnosti, ať jsou usvědčeny natolik, že jim budou po tvářích stékat slzy zármutku kvůli hříchu. Dej, Pane, aby oni všichni byli spaseni a naplněni Duchem a stali se velkou silou pro Boha.

Děkuji Ti za toto bratrství, za ty milé muže a ženy, se kterými očekávám, že budu žít ve věčnosti, po všechny věky, které nastanou nebo světy bez konce. Požehnej dnes ráno tady našeho bratra předsedu a jeho ženu, každého kazatele a jejich manželky a všechny hosty.

A Otče, v tom velkém čase, v němž žijeme, právě když pohasínají ta večerní světla — slunce zapadá tady na Západním pobřeží — brzy nastane den nesnází, jaký jsme ještě nezažili. Pak ten, kdo je špinavý, ať se špiní dál; a kdo je svatý, ať se dál posvěcuje. Bože, dej, abychom vykonali všechno, co leží v našich silách, abychom získali každou duši do Božího království dříve, než bude příliš pozdě. Vyslyš, Bože.

⁸⁸ Požehnej službu těchto mých bratrů, Bože, jejich malé sbory a moje sestry a bratry, kteří tady dnes ráno sedí, jejich práci. Bože, oni jsou tady. Setkával jsem se s touto malou letniční skupinou po celém světě, daleko tam v těch džunglích, kam se muži odvážili jít, a tam byla malá nesponzorovaná letniční skupina, která se držela své svíce, nikým

nefinancovaná, nějaký obyčejný muž nebo žena tam stáli vzadu, celí znetvoření, požíraní amébou a v otrhaných šatech — ale udržovali tu svíci světla. Jak Pavel řekl k Židům: „Jichž ten svět není hoden,“ oni se toulali v ovčích kůžích a v kozlích kůžích a strádající a soužení. Bože, ten veliký soud to jednou ukáže.

Jak Ti děkuji za takové muže a ženy a za to, že mohu být spojený s takovou skupinou a sedět v Nebeských místech v Kristu Ježíši. Požehnej jim všem, Otče. Prosíme, aby na ně spočinula Tvoje milost a milosrdenství.

⁸⁹ Odpust' naše mnohé slabosti, Pane. Nemáme v úmyslu dělat něco zlého, Pane, ale kvůli tělu denně chybujeme. Tak abychom mohli zůstat naživu v Kristu, musíme umírat našim vlastním myšlenkám. A tak nás zachovej, abychom byli mrtví sami pro sebe a živí v Něm. Ať se tak stane s našimi těly a naše duše ať jsou tak poddajné Jemu, aby lidé mohli vidět odzrcadlení Krista, když chodíme nebo přicházíme nebo cokoliv děláme.

Požehnej nás společně, Otče. Pomoz nám dnes večer v bohoslužbě, pomoz nám zítra, pomoz v nedělních školách, v církvích. A ať se tady rozhoří plamen Božího ohně v každé církvi a v každém srdci, dokud Ježíš nepřijde. Prosíme o to v Jeho jménu. Amen.

Předávám hlas zpět předsedovi a bratru...

